

СКЛАДАЙТЕ ПОЗИЧКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ ДЛЯ ЗДОБУТТЯ І ЗАКРІПЛЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ГАЛИЦЬКОЇ ДЕРЖАВИ

ЮНІЙНІ ПРОВІДНИКИ ЗДЕРЖУЮТЬ ДЕМОНСТРАЦІЮ ДО МІНГО

МЕДИСОН, Вест Верджинія, 26. серпня. — Демонстраційна похід майнерів, що мав зазначити протест проти проголошення воєнного стану в страйковому окрузі в Міно Канті, задержався знову в сій місцевості в наслідок діяльності та наваж з сторони юнійних провідників, а передає Міне, президента сімнадцятого округу союзу майнерських юній (Юнайтэд Майн Керкер оф Америка) та Фреда Муней, секретаря цієї самої організації.

В наслідок їх переконувань яких 600 майнерів, беручих участь в похіді, згодилися встати на позад і відійти домія. Конія та Муней стрінули їх в Медисон, як вони відбули короткі відпочинки і рушили в дальшу дорогу. Вони вже були зару миль поза містом, як оба юнійні урядники догнали їх і до короткої конференції намовили їх вернути до Медисон і вст встати на позад. Демонстрації в першу згодилися лише вернути до міста Медисон; тут вони спочивали коло судового будинку, а тимчасом Клім і Муней вивукали автомобіль та переконували демонстрантів на поле безаолової роботи, де вони стали переконувати демонстрантів залишити похід і вернути домія.

Оба юнійні урядники заявили, що вони приходять до демонстрантів, відбувши вперед конференції з генерал-бригадиром Бендголомом, которого департамент війни вислав вчора на місце подій, щоб переконатися, чи для заведення спокою і ладу в околиці треба тільки федеральних військ, як се домагається губернатор стейту, проти которого ціла демонстрація звернена. Клім сказав демонстрантам, що генерал домагається неможливо, щоби демонстрації безспроковно покінчилися демонстрацією, перестали маршувати і вернулися домія. Він розповів про погрози, які генерал думає перевести в життя, на случай, як демонстрація не розійдеться.

Кілька радикальних бесідників виступили з іронічними промоваи. Вони закликали майнерів маршувати далі, не покидати демонстрації. Однак через самих демонстрантів найшансавіші люди, які були більше помирковані і в своїх промовах згодувалися з промоваи юнійних провідників. Під впливом цих промов частина демонстрантів зараз покинула збори і пошла домія. Памініше на се саме згодився більшість учасників демонстрації.

Хоч в той спосіб від демонстрації відступило яких 600 демонстрантів, що ставили лише невелику частину демонстрації, — котора пішла сів самого Клім має мати яких 10,000 учасників, а в тім числі яких 2,000 бувають американських юнійнів, — мимого свого юнійні провідники сподіються, що за сею частинною демонстрацією підууть други агенти.

Конференція юнійних урядників з ген. Бендголомом. ЧАРЛІСТОН, Вест Верджинія, 26. серпня. — Френк Клім, голова окружної організації юнійного союзу Юнайтэд Майн Керкер оф Америка, та секретар сеї організації Муней, відбули тут конференцію з влиским з Вашингтону представником поеного міністерства генералом Бендголомом.

Генерал заявив юнійним урядникам, що він не хотів би ужити федеральних військ, щоби силою розганяти майнерів, але що се він робить, скоро се буде потрібне, як майнери не розійдуться домія самі. Генерал говорив, що майнери ринувалися на крок, значивя вповні, що вони роблять, але вони почали шок сею богато повоявлюючи, як вони собі представляли.

Юнійні представники обговорили ситуацію з кождою точкою, а описавя нікалий автор, щоби стрінути демонстрацію і переконувати демонстрантів покинути похід.

ДЕРЖАТЬ ВІЙСКО ГОТОВЕ ДЛЯ СТРАЙКОВОГО ОКРУГА. ЧИ.ЛІКОВТ, Огайо, 26. серпня. — Шістьсот юнійнів з прапорою армії стоїть тут на поготівлі, готові на приказ вийти до страйкового округу в Міно. Юнійні стоїть на двірні залізничні, з готовим поїздом і в повнім маршовім ристунку.

ЮНІЯ ВІДКЛИКАЄТЬСЯ ДО ПРЕЗИДЕНТА. ІНДІАНОПОЛІС, 26. серпня. — Діан Луис, голова союзу майнерських юній, вислав телеграму до президента Гардінга, в котрій просить його скликати конференцію з представниками майнерів і влстителей ковальня в цілі покінчення страйку в Міно Канті, що триває уже кілька місяців.

БИТВА МЕЖИ УРЯДНИКАМИ ТА „МУШІАЙНЕРАМИ“. ПЕРНТСВІД, Кентакі, 26. серпня. — Підчас битви межі урядниками, виконуючими закон проти горілки, та верковниками, що крадком вярять горілку, („мушайнерами“), прийшло до правдивої битви, в котрій погибло двоє урядників, один урядник є тяжко ранений, а один „мушайнер“ є умираючи. Погибли начальники поліції в Пейнтсвіллі і заступник федерального маршера.

Урядники шукали хати одного фермера, на котрій мала бути погана горілка. Кои вони переходили глибоким провалом, на них посипалися кулі з одної покінченої ферми на горі. Урядники відлювали стрілами. Знов з хати вилзли вистріли, і два урядники пади трупами. Третій урядник утік, зорганізував машину і вернув до ферми. Прийшло до нової битви, в котрій його ранено тяжко, а одного „мушайнера“ смертельно.

ЖОРСТОКІСТЬ ЖІНКИ.

Дмитро Драбич з Нью Кенсінгтона, Па., пише нам, що він дістав зі старого краю листьмо, в котрім доносить йому, що перебуваючий до недавня в Америці Матій Ватажикши Митруччи, повернувши до свого села Шадрівки в повіті Турька, застав там свою жінку господарюючи з другим любовником в його хаті. Доведений до зворушення невірністю жінки вилаяв обоих і пішов на сплочнок. На рано найдено його вже мертвим, бо жінка намовила свого любовника, щоб він в брутальний спосіб позбавив життя її чоловіка. Великим ножом перерізала йому горло. Убитий був чистим чоловіком і послав частку жінці горілки з Америки, бо за нею тужив і любив її.

ПЕТИЦІЯ БУВШИХ ЖОВІРІВ В СПРАВІ БЕЗРОБІТТЯ.

Легіон жовірів і матрозів, вислав петицію до конгресу, в якій жадає переведення сілдіства в справі причини безробіття.

„С поважні дані, що збільшюючися безробітте є неслідком позитивної збори пільня, а є природних економічних обставин“ — заявляє петиція.

Репортери, які одержує організації бувших жовірів, казують, що се є дуже жорстоко, що деякі фінансові крити і інтереси подучилися проти робітничству, влучаючи в його круг бувших жовірів, і хочуть їм накинати низькі платні, так щоби довести їх до жахлидї змусити до прийняття всяких суво условин.

В СПРАВІ БЕЗРОБІТТЯ.

В З'явлених Державах є шість мільйонів людей без роботи — заявив в конгресі посол Клім зі стейту Лілоїя і поставив вилежку, щоби утворити парламентську комісію з членів палати репрезентативів і сенату, яка розслідувала причини безробіття і поручала зарядчі средства. Такий самий вилежок поставив в сенаті сенатор Лад з Памішної Дакоти.

Внески жадають, щоби президент визначив послав, який зазначено буде співділяти з стейтовими ваястями в поборюванню безробіття.

ГОМПЕРС ПРОТИ ОБИЖУВАННЯ ПЛАТІ.

Сауель Гомперс і други члени виконавчої комітету Американської Федератії Праці відбули в Атлантій Сіті конференцію в справі найважливіших біжачих справ робітничства в Америці.

Гомперс заявив, що не мож брати лише пошину і дах над головою за основу до обчислення коштів удержання американського робітника, який продукує „величезний богатство“ свого праця.

„Будемо боротися до посліднього проти зниження платні“ — говорив Гомперс.

Всі знаємо, що ношта жама в Америці зниклилася дуже незначно, так що здедувавши платня робітникам не може ніяк вистарити хочби на дуже скромне удержання робітничої родини.

ЖЕНЩИНА В СКАНДИНАВСЬКИХ ПАРЛАМЕНТАХ.

В скандинавських парламентах (то є в Данії, Швеції і Норвегії) відношення сторони не улагали зміни від часу, коли там засідають послан-жінки. З виборчих прав скандинавські жінки користуються не більше в тій самій мірі, як мушники. Число жінок, що голосують не є більше, ніж число мушник, що відгаюють від голосування.

Настрій в парламентах, відкили, коли засіли в них жінки — зазначива деннимисенушення на право.

При дискусіях і нарадах скандинавські жінки забрають голаз переважно в справах, які дотичать шкільництва і шидітлї, а справам висшої податки мало займаються.

Послан-жінкини часто голосують інакше, як їх мужі, однак се не впливає на їх родинні взаємини.

АНЕКДОТА ПРО КАРУЗА.

Про нелаво помержого вїтрової слави тенора Каруза, кружують по світі різного рода анекдоти, з яких один є великій міри характеристична. Раз ходив собі Карузо по улиці свого рідного міста Неаполя. На дній зі склепових виставок побачив чмодан, який йому так подобався, що купив його без трзгую. Кои вийшов з чмоданом зі склепу, підбїг до нього чмодан відшести до дому. Малий „дичарюні“ уприв добре, заки заволик’ такий чмодан на місце призначення коли одане Карузо вступив його в руку кілька дрибників заплати, дичарюні віддав їх назад з повагою і попорщик, щоби замисць заплати. — заспівав йому Карузо велику арию з „Ріголетта“.

НА „ЧОРНУ ГОДИНУ“.

Як переказує в Польщі агару реформу свідчать до воли вимовно табелька подана „Словом польським“, з якої довідуюся, що: Посол Яхвів купив собі 70 моргів ґрунту по 2,000 марок; посол Шмідль 20 моргів; пос. Точек 30 моргів; посод. Бриль купив філярку; те саме посил Клемєнський і Станіславський. Другі послы як Бардєль, Рончовський, Кернік, Вітос витягають мільони з лісів і т. п.

НЕВДАЧА ВІЛЬНОЇ ТОРГОВЛІ В РОСІІ.

РІВНЕ. — Після докладних інформацій, одержаних тут з Росії, вільна торгівля в Росії не дає результатів.

Сезим не вірять більше-вільному декретові і не хочуть привозити до міст своїх продуктів, болячись репріказів.

З другої сторони совєтської власті робить селанам трудності в узнанню права на торгівлю.

В сєй спосіб, з декрету вільної торгівлі відносною користь лише агенти „чрезвичайні“.

До зєліничої служби і до „чрезвичайні“ приймають сюети лише таких молодих людей, яких родили, або своєю згинувли в часі халявських розоружі.

НИМЕЦЬКИЙ ПОЛІТИЧНИЙ ЛІДЕР ЕРЦБЕРГЕР ЗАМОРОДОВАНИЙ.

БЕРЛІН, 26. серпня. — Посод до берлінського парламенту, бувшии віше канцлер німецької держави Матій Ерцбергер вїстав сьогодні замордованим біля міста Офеберг, в німецькій баденській республіці.

В тілі замордованого знайдено 12 кулях революверних. Двох справців вїбствя доси не дозволено.

Ерцбергера вбили з політичних мотивів.

Він був один з найбільше вливых німецьких політиків. В послідних часах остро проти него виступала найскрайніша націоналістична німецька партія, закідуючи йому, що він поірає сьогоднішнє правління Вірта.

Ерцбергер був головою сильної німецької партії, так званого центра, в німецькій парламенті.

ПРОКОВАТОР В РОГАТИЩІНЦІ.

По сєсах рогатинських повіт бродять вєсь панки, що улають Україну, та чмоданять люди до повстання. Примеро в Бовшеві вигорили на Польщу, щоби здобути на собі довіря у людей, а потім всі бачили, як ті панки пішли на постерунок жандармерії. Шаста, що люди займаються на тих темних дугах.

МАЛЕ ПОРІВНЯНІС.

„Газета Вечорна“ в стейтєді л. „Валютної міркуваннї“ пише: „Коли в Чехії перед війною мав хто в банку сто тисяч чеських корон — се є тисячу нотириста (1400) доларів (п. є. 2,800,000 мар. п.). В Польщі відношення се представляється інакше. Хто мав сто тисяч австрійських корон, сему політиснось з них 70,000 (сімдесять тисяч) марок польських і се є тридцять пать (35) доларів (п. є. 70,000 п.). Тяжко в яркшій спосіб представити ту страуну руйну, до нечуване знищення, якого вивокнимо ставлення чоловік не злої воли, але доущених до роблення того, на чім не розумієся“. Так пише — доловно — „Газета Вечорна“ скідуючи вину сего на бувшого польського міністра сьвару Влад. Грабського і закидає, що він був упертий і зарозумій, тому що здавалося йому, що він у себе ділчмє на філярку, акому його окруженнє, служба їй економи все потакували і він так як ділчмє на філярку уважав себе неомилним а привик до розказування.

З ПЕТЛЮРСЬКОГО ТАБОРУ ПІОТРКОВІ.

У нас панують напружені відношення поміж старшиством і козаками. Стара російська фельдфебельська система найшла тут для себе бажаючий терен до пошєсть. Старшиство гадить на своїх підчинених як на рабів і своїх нехляків. Таких самим дулом напоєні і гонити місцевого табороного журналу „Вєсь“. Жаждоа писати прогоспеліані і всі симпатомі розжухаї і гини, так своєрідної кохали еміграції — дуютьсє відчуті і тут.

ІРЛАНДІЯ ВІДКИНУЛА АНГЛІЙСЬКІ ПРОПОЗИЦІЇ

ЛОНДОН, 26. серпня. — Ірландський парламент відкинув рішуче англійські мирові пропозиції.

Одногослоду ухвалив ірландський Леда Айрвас (парламент), що мир між Ірландією і Англією може бути утворений лише на основі „рівної і вільної відітчи з відітчи“.

Ірландський премієр де Валєра в письмі до Ллойда Джорджа заявляє, що вїдповідність за дальшу війну спаде на Англію.

— Ірландський народ буде боротися на смерть і жити в обороні своїх прав та за свою волю і незалежність.

Ірландському премієрові вїповісь сєчас Ллойд Джордж дуже довгим і умотивованим письмом, якого зміст зїстав сєчас поданій до публичного вїдома.

Констатуючи, що англійські мирові усляві не є негашєню національного істнованія Ірландії, як се Де Валєра в своїм письмі підніс — Ллойд Джордж жє далє:

Пропозиції англійського правителства дають Ірландії не лише ділчтоту свободу на позад господарських і фінансових, но проважні освіту і освіту, так що Ірландія має змогу підняти і розвинути свою національну ідвідуальність в кождім напрямі, але вони посягають се дальше, іменю, Ірландія зїстає зарпощєню завою сеїс місце як член великої родини свободних народів.

Навіть стейді американської юні, мимого сего, що вони суверенні, не мають так широкого правного обсягу і змісту, як пісья англійських пропозицій признається Ірландії.

Жаданія Ірландських провідників, щоби Англія признала Ірландію зовсім чужою „заграничною“ державою, яка б до члїтлї не стоїла зовсім в ніякій звязї і спільності є прямю неможливістю.

Не може бути мови про трєвалый мир між Ірландією і Англією, сля їй взаїмна фізична і історична зависимість, яка виключає шлєхотне політичне і господарське відокремлення обох країн — не буде признава.

Письмо Ллойда Джорджа мимого своє рішучости і обстоювання при дотеперішних мирових услявіх англійського правителства, не виключає можливости дальших уступок з боку Англії.

Ллойд Джордж вірить, що остаточно при доброй волї ірландської і англійської правителства дасться винайти спільна основа до постійного мира між Ірландією і Англією.

ГОВІТИ НЕ В СИЛІ КОНТРОЛЮВАТИ ГОЛОДНИХ МАС В РОСІІ.

РІГА, 26. серпня. — Альберт Джансон, член американської ратунової комісії прибув з Москви до Риги і про все, що бачив в Росії, оповідає страшні ричи.

Джансон переїхав майже зупа Росію, відбуваючи доругу з Тифлісу на Кавказ до Москви.

В часі дорогої, Джансонови і його товаришам грозда небезпека, що будуть страфатий тисцями масами голодного населєння, яке втікає з надвожжящих околиць. Совєтські власті абсолютно не є в силі удержати контролю над перемисляючим з місця на місце тисцями масами голодного російського населєння, якого нуджа переходити всьме людське пошмачє.

Завоєв зєліничих шляхів від втомленого ходюти згодувалими людьми, яких зовсім не впускають до міст, хочби там не заволікали пошестий і зарази.

є небезпека, що голодні маси дідууть до західних російських провінцій і зїдять і так же обмилні запаси пошнї, які нахочаться в сих провінціях, тоді повстане в цілій Росії страшна катастрофа загального голоду, що може загрозити іншим державам Європи.

РОСІЙСЬКИЙ НАТІД, НА УКРАЇНУ.

ЛЬВІВ, 25. серпня. — Прийшли тут вісті, що московська рада конісарів порішила переслати півтора мільона російських сєзєні і робітників враз з родинами до губерній польської і подольської на прохоток.

Числячи, що родина робітників складається перецічно з 5 членів, виходить, що сі ді української губернії будуть мусїти викінчити додатково ще сім і пів мільона людей.

Початково російські совети будуть розмішувати до кожного повіту по 5 тисяч людей. В самім Києві є 75 тисяч робітників, що вийдуть на вїзд.

МАСИ РОСІЙСЬКОГО СЕЛІВЦТВА ІДУТЬ НА УКРАЇНУ.

ВІДЕНЬ, 25. серпня. — Українське прєсовє бюро доносить з Тернопольа, на відставі вістї; одержаних від большевїцьких офіцєрів, що поновить службу як галицької границі, що оєднок совєтського правителства має бути перенесений з Москви до Києва по поводу загрозена Києвом хомером.

На Україну прибуло понад 300 тисяч сєлїя з середньої Росії.

Естонія, Латвія і Фінляндія видали своїм наглядничим влєстам розказ, який мав на цілі протидіаєню заволічєню з Росії пошестий на їхні території.

